

روسیه برای مقابله با تحریم های بلند مدت آمریکا آماده شده است

مسئولان روس معتقدند تحریم به سیاست اصلی آمریکا در برابر این کشور تبدیل شده است، بنابراین آنان باید به گونه ای برنامه ریزی کنند که بتوانند در برابر تحریم های بلند مدت آمریکا مقاومت کنند.

به گزارش ایرنا، روسیه از نظر تعداد بسته های تحریمی آمریکا و اروپا که در هفته گذشته از مرز ۶۰ بسته تحریمی فراتر رفت شاید در سطح جهانی رکورد دار باشد و اگر مکان نخست را کسب نکند حتما در مقام دوم قرار می گیرد.

این وضعیت نشانگر اهمیت فراوان جلوگیری از توسعه طلبی روسیه برای استراتژیست های کاخ سفید است و واشنگتن برای این منظور به هر بهانه و مناسبتی متوسل می شود.

با این وجود تحریم هایی که علیه روسیه اعمال می شود با تحریم هایی که آمریکا علیه سایر کشورها وضع می کند متفاوت است.

مارشال بلینکسلی دستیار وزیر خزانه داری آمریکا دلایل این امر را شکل و ماهیت اقتصاد روسیه دانسته و اعلام کرده است که اقتصاد روسیه بزرگ است و بخوبی به سیستم مالی و تجاری بین المللی پیوند خورده است.

وی در سخنرانی خود در مقابل کمیته فرعی تخصصی سازمان های مالی و تجاری کنگره آمریکا اعلام کرد: وزارت خزانه داری برای اعمال تحریم ها بر کشورهای مختلف از جمله روسیه، ایران و کره شمالی از رویکردهای گوناگونی پیروی می کند. مقام آمریکایی ضمن صحبت درباره تفاوت های

روسیه با کره شمالی و ایران به بزرگی اقتصاد روسیه و پیوند گسترده آن با سیستم مالی و تجاری بین المللی و جدا بودن جزئی یا کامل ایران و کره شمالی از این سیستم طی دهه سال اشاره کرده است.

روسیه نتیجه بگیرد هر چند که از ژانویه ۲۰۱۷ تاکنون علیه ۲۲۲ شخصیت حقیقی و حقوقی در بخش های کلیدی اقتصاد روسیه تحریم هایی را اعمال کرده است.

تاریخچه تحریم های آمریکا علیه روسیه

تحریم های آمریکا علیه روسیه از چند دهه پیش آغاز شده است که شامل تحریم تجارت با روسیه و محدودیت هایی در این مورد در روابط بازرگانی مسکو و واشنگتن بود.

به باور کارشناسان، هر چند این دیدگاه وجود دارد که واشنگتن از چهار یا حداکثر پنج سال پیش تحریم هایی علیه مسکو را شروع کرده است، اما نخستین اقدام هادر این زمینه به حدود ۴۰ سال پیش یعنی زمان اتحاد شوروی سابق بازمی گردد.

آمریکا سال های دهه ۱۹۸۰ اصلاحیه جکسون-نیک را در واکنش به جلوگیری اتحاد شوروی سابق از مهاجرت یهودیان به سرزمین های اشغالی وضع کرد که مانع توسعه روابط تجاری میان مسکو و واشنگتن در بیش از سه دهه اخیر شده است. این قانون تحریمی پس از فروپاشی شوروی و مهاجرت گسترده یهودیان جمهوری های سابق شوروی به سرزمین های اشغالی نیز معتبر بود.

حتی پس از فروپاشی سال ۱۹۹۱، روسیه نو که یک جانبه از مواضع خود در برابر آمریکا در مسائل مختلف عقب نشینی کرد و زیر فشار تسلیحات راهبردی از جمله سامانه قطار هسته ای، بمب افکن های دور پرواز و شماری از موشک های قاره پیما را که میراث و نشانه قدرت شوروی بود کنار گذاشت، اصلاحیه جکسون و نیک اجرا می شد تا اینکه سال ۲۰۱۱ لغو شد. اما با وجود این اقدام، زنجیره تحریم های آمریکا از زمان شوروی علیه روسیه نقطع نشد و واشنگتن بلافاصله پس از لغو اصلاحیه جکسون -نیک، تحریم های جدیدی را در چارچوب قانون ماگنیتسکی وضع کرد.

سرگئی ماگنیتسکی، وکیل روس بنیاد انگلیسی -سرمایه گذاری «هرمیتاز» در روسیه بود که ۱۶ نوامبر ۲۰۰۹ در زندان «ماتروسکایا تیشینا» در مسکو در گذشت. آمریکا به این بهانه از شش سال پیش در چارچوب تصویب و اجرای قانون مشهور به ماگنیتسکی، ده ها مقام و شهروند روس را تحریم کرده است.

مسکو نیز در پاسخ به این تحریم ها، دی ماه سال ۹۱ قانون «دیما یاکوفف» را وضع کرد و سفر اتباع آمریکایی ناقض حقوق شهروندان روس به روسیه و هر گونه فعالیت های تجاری یا داشتن املاک و دارایی توسط آنها در این کشور ممنوع شد.

دفاع صریح رئیس جمهور آمریکا از راهکار دو کشور

یک بام و دو هوای ترامپ در زمین صهیونیست ها

سید محمد میرزا محمدزاده

ترامپ برای اولین بار از زمانی که به عنوان رئیس جمهوری آمریکا انتخاب شده، به صورت صریح و شفاف صحبت از راهکار دو کشوری برای منازعات فلسطین - رژیم صهیونیستی می کند. پیش از معاهده کمپ دیوید و بن بست منازعات فلسطین و رژیم اشغالگر، راهکارهایی برای حل این درگیری ها از سوی جامعه بین المللی ارائه شده بود. یکی از این رویکردها، راهکار دو کشوری بود. بر اساس راهکار دو کشوری رژیم صهیونیستی موظف بود تا مرزهای ۱۹۴۷ عقب نشینی کند و مالکیت بیت المقدس هم به فلسطین برسد. البته مرزبندی در راه کار دو کشوری ارائه شده از سوی سازمان ملل متحد، از سوی دو طرف مورد مناقشه بوده و هست، با این حال اساس این راهکار که تشکیل دو دولت مستقل بود از سوی فلسطین مورد استقبال بود.

با انجام معاهده کمپ دیوید و توافق دوجانبه مصر و رژیم صهیونیستی، عملا ایجاد هر گونه دولتی با نام فلسطین از سوی رژیم اشغالگر نادیده گرفته شد و پس از آن هم هیچ وقت در هیچ مذاکراتی این حق قانونی مدنظر قرار نگرفت. البته مشهود است که اقدام ترامپ برای نام بردن از راهکار دو کشوری صرفا جنبه نمایشی دارد و در واقع او سعی دارد پیش از رونمایی از طرح صلح خود که مدت زیادی است در مورد آن صحبت می کند و تاکنون هیچ چیز از آن منتشر نشده است را برای جهان جذاب تر کند. او بارها در صحبت های خود از این طرح به عنوان راهکار نهایی صحبت کرده و عنوان کرده است که این طرح ممکن است از سوی دو طرف بازخورهای منفی داشته باشد ولی در نهایت این راهکار به نتیجه می رسد.

با این ادبیات ترامپ سعی دارد خود را منطقی جلوه دهد و عنوان کند که این طرح را بر اساس منافع دو طرف منازعه تدوین می کند. اما اقدامات اخیر او به عنوان رئیس دولت آمریکانشان می دهد که او علاقهای برای دنبال کردن منافع مردم فلسطین ندارد و به طور خصمانه هر رویکرد گذشته دولت برای حمایت از مردم و آوارگان فلسطینی را کنار گذاشته است. بر این اساس نمی توان صحبت های اخیر ترامپ در محل سازمان ملل در ارتباط با راهکار دو کشوری و در نظر گرفتن آن در طرح صلح آمریکا را جدی گرفت چرا که این طرح تلو یا منافع رژیم صهیونیستی را در منطقه دنبال می کند.

دونالد ترامپ در دیداری که هفته گذشته، در جلسه مجمع عمومی سازمان ملل با پنجامین نتانیاهاو، نخست وزیر رژیم اشغالگر صهیونیستی داشت، در پاسخ به سؤال خبرنگاری در مورد اینکه آیا دولت او همچنان به راهکار دو کشوری معتقد است یا خیر گفت: من راهکار دو کشوری را می پسندم.

وقتی که خبرنگار روی سؤال خود تأکید کرد وی در پاسخ گفت: شنیدی چی گفتم، یانه؟ من راهکار دو کشوری را می پسندم. بله، این چیزی است که من فکر می کنم. این چیزی است که من فکر می کنم به بهترین نحو جواب می دهد. حتی نیازی نمی بینم با کسی راجع به این موضوع صحبت کنم. این احساس من است، حالا شاید کسی جور دیگری فکر کند، ولی من انگونه فکر نمی کنم و من راهکار دو کشوری را بهترین راهکار می دانم.

نتانیاهاو که در فاصله کمی از ترامپ نشسته بود در کل این مکالمه سکوت کرده بود. او پیش از این هیچ وقت راهکار دو کشوری را تأیید نکرده بود و قرار هم نبود دیدگاهش تغییر کند.

پیش از این نیز زمانی که دونالد

ترامپ، در سخنرانی خود در مراسم جابجایی سفارت آمریکا از تل آویو به بیت المقدس، عنوان کرد که: اسرائیل باید در قبال این اقدام کاری انجام دهد، اقدامی که برای طرف دیگر خوب باشد. نتانیاهاو هیچ واکنشی نشان داد و کلمه ای به زبان نیلورد.

البته این دومین باری بود که ترامپ چنین جمله ای را عنوان کرده بود و از جابجایی سفارت آمریکا، اقدامی را انجام دهد، اما هیچگاه از اینکه این اقدامات چه می توانند باشند، حرفی به میان نیامد.

در کنفرانس خبری که پس از این حرف های ترامپ در مجمع عمومی سازمان ملل برگزار شد، وی یکبار دیگر از راهکار دو کشوری حمایت کرد، اما افزود: فکر می کنم که (راهکار) دو کشوری اتفاق می افتد. اما به نظرم این راه دشواری است چرا که یک معامله زمین است؛ باید مرزها در آن مشخص شوند و کلی جلسه برگزار شود و کلی اسناد هم باید به امضا برسند و کلی کارهای دیگر.

اما در ادامه او حرفش را تغییر داد و گفت: حرف آخر اینکه اگر اسرائیلی ها و فلسطینی ها دولت یکپارچه می خواهند، خب این هم از نظر من خوب است. اگر دو کشور می خواهند، باز هم از نظر من خوب است. خوشحالی من به خوشحالی آنها است.

رویکرد ناگهانی ترامپ به راهکار دو کشوری، راهکاری که به اجماع جامعه بین الملل، تنها راهکار ممکن برای منازعات فلسطین و رژیم صهیونیستی به شمار می رود و برای چندین دهه راهکار آمریکانیز بوده، تیرتیر یک رسانه های سرزمین اشغالی را به خود اختصاص داد و یکی از روزنامه های رژیم صهیونیستی نوشت: «سورپرایز ترامپ».

اما آیا واکنش خود جوش و هیجانی

همان قدر که ترامپ در بین صهیونیست ها محبوب است، از طرف فلسطینیان ملعون و منفور به شمار می رود و همین عامل، اقدام او برای نام بردن از راهکار دو کشوری را برای همگان تعجب برانگیز کرده است

ترامپ به سؤال یک خبرنگار اتفاقی معنی دار است؟ طرح صلح خاورمیانه ترامپ، یکی از طرح های دولت آمریکا بود که واشنگتن به خوبی از فاش شدن مفاد آن جلوگیری کرده است. ترامپ این طرح را توافق نهایی برای رویکرد خود نسبت به سرسخت ترین منازعه جهانی بر شمرده است.

با وجود آنکه برخی معتقدند که اصلا طرحی وجود ندارد و انتظار نمی رود ترامپ برای برقراری صلح توانمند باشد، اما خود وی به شدت به توانایی تیمش برای تدوین یک طرح موفق مطمئن است.

از ابتدای ریاست جمهوری اش، ترامپ تنها به سخنرانی های مبهم در مورد دیدگاه خود در مورد طرح صلح و راهکارهای حل منازعه چند ده ساله بسنده کرده است.

زمانی که نتانیاهاو در فوریه ۲۰۱۷ (بهمن ماه ۹۵) برای دیدار با رئیس جمهوری آمریکا به کاخ سفید رفت، ترامپ در مورد طرح صلح سخن گفت: من هر دو طرح دو کشوری و تک کشوری را مد نظر دارم و آن طرحی که دو طرف بپذیرند را قبول دارم.

در ظاهر نظرات گاه و بی گاه آقای ترامپ دور انداختن ده ها سال سیاست خارجی آمریکا و رد دیدگاه جامعه بین الملل در مورد تنها راهکار حل منازعه فلسطین - رژیم صهیونیستی

است. نظرات او آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد را بر آن داشت تا در واکنش به این صحبت ها بگوید: هیچ راه حل دومی برای وضعیت فلسطین و اسرائیل جز راهکار دو کشوری وجود ندارد و هر اقدامی صرفا باید در راستای حفظ این احتمال انجام شود. حالا شاید جواب های به روز شده ترامپ به سولات خبرنگاران در مجمع عمومی سازمان ملل اندکی طرح او را شفاف کند، اما موضع فلسطین و رژیم صهیونیستی هیچ تغییری نداشته است.

ائتلاف راستگرای نتانیاهاو برای مذاکره با فلسطینیان یا امتیاز دادن برای روند صلح ساخته نشده است. نقضی بنت، وزیر آموزش و رهبر حزب راستگرای خانه یهودی، به رسانه ها گفت: رئیس جمهوری آمریکا دوست حقیقی اسرائیل است. با بودن او و تا زمانی که حزب خانه یهودی روی کار است، باید تأکید کنم که هیچ دولت فلسطینی پایه گذاری نمی شود.

زاجی هانگی، یکی از نزدیک ترین متحدان نتانیاهاو در حزبش نیز روز پنجشنبه (۵ مهر ۹۷) در رادیو ارتش اسرائیل گفت: هیچ دولتی (فلسطینی) به شکل باستانی وجود نخواهد داشت. او در ادامه حرف هایش گزینه ایده آل صهیونیست ها را فلسطین به عنوان یک منطقه تحت حاکمیت همچون پورتوریکو برای آمریکا، دانست.

بر اساس گزارش روزنامه صهیونیستی هائرتس، خود نتانیاهاو نیز در جمع بندی دیدارش با ترامپ برای خبرنگاران، از راهکار دو کشوری با بی اعتنایی عبور کرد و گفت: تعریف هر کس از دولت متفاوت است.

رویکرد ترامپ به منازعات فلسطین - رژیم صهیونیستی تغییر یافته است. در واقع او از طرفدار رژیم صهیونیستی به خیلی طرفدار رژیم صهیونیستی تغییر جهت داده است. وی با نادیده گرفتن سیاست خارجه ایالات متحده آمریکا، بیت المقدس را به عنوان پایتخت رژیم اشغالگر به رسمیت شناخت و ضمن انتقال سفارت آمریکا به این شهر، از مواضع صهیونیست ها در سازمان ملل متحد به شدت دفاع کرد.

بدتر آنکه او کمک بیش از ۵۰۰ میلیون دلاری دولت آمریکا به ژانسن امدادرسانی و کارایی برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک را قطع کرد و ویزای نماینده فلسطین و خانواده اش در آمریکا را باطل و دفتر سازمان آزادی بخش فلسطین در واشنگتن را تعطیل کرد.

همان قدر که ترامپ در بین صهیونیست ها محبوب است، از طرف فلسطینیان ملعون و منفور به شمار می رود و همین عوامل در کنار هم، اقدام او برای نام بردن از راهکار دو کشوری را برای همگان تعجب برانگیز کرده است. مقامات فلسطینی چند ماه قبل همزمان با انتقال سفارت آمریکا از

ترامپ سعی دارد خود را منطقی جلوه دهد و عنوان کند که این طرح را بر اساس منافع دو طرف منازعه تدوین می کند، اما اقدامات اخیر او به عنوان رئیس دولت آمریکانشان می دهد که او علاقهای برای دنبال کردن منافع مردم فلسطین ندارد

تل آویو به بیت المقدس و تأیید این شهر به عنوان پایتخت رژیم اشغالی، روابط خود با دولت ترامپ را قطع کردند. اما رئیس جمهور آمریکا می گوید ۱۰۰ در صد بر این باور است که فلسطینیان به میز مذاکره باز می گردند. او در این رابطه گفته است: آنها حتما به میز مذاکره باز می گردند و آنها می خواهند که باز گردند. البته اعتماد به نفس ترامپ نظر فلسطینیان را به هیچ وجه تغییر نداد.

ریاض المالکی، وزیر خارجه فلسطین، در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل متحد، دولت ترامپ را متهم به برانگیختن جنگ دیپلماتیک علیه مردم فلسطین کرد.

او گفت: دولت کنونی آمریکا یک جنگ آشکار را علیه مردم فلسطین به راه انداخته است. ما به دنبال مقابله نبودیم، بر عکس ما به دنبال مذاکره بودیم و در طول سال ۲۰۱۷ نیز به چنین مذاکراتی پایبند بودیم. در این سال پس از چهار دیدار مستقیم با رئیس جمهور ترامپ و ۴۰ دیدار با فرستادگان و وزهاش در پایتیم که آنها جنگ علیه مردم فلسطین را انتخاب کرده اند. خان عشراوي، عضو کمیته اجرایی سازمان آزادی بخش فلسطین البته رویکرد بی پرده تری را به دیدگاه های ترامپ داشت. او در توییتی در واکنش به سخنان ترامپ در مورد راهکار دو کشوری نوشت: یک کشور / دو کشور / یا هرچی! هیچ کدام راهکار مد نظر او نیست. وی ترامپ را به پاچه خواری مبلغان تندروی صهیونیسم، گدا پرور و لایب گرو خود نتانیاهاو متهم کرد. مقامات دولت ترامپ اظهار کرده اند که طرح صلح ترامپ در مراحل پایانی به سر می برد و پیش بینی کرده اند که ترامپ طی دو تا چهار ماه از این طرح رونمایی کند.

بسیاری از صهیونیست ها بر این عقیده اند که تاریخ وعده این رونمایی همزمان با انتخابات در سرزمین اشغالی می شود و عملا رونمایی آن دوباره به تعویق می افتد. اما با وجود همه این مسائل بیان صریح راهکار دو کشوری از سوی ترامپ به نظر نمی رسد شانس طرح صلح آمریکا برای حل منازعات بلند مدت فلسطین - رژیم صهیونیستی را افزایش دهد.

به مصالحه و توافق اهانت شود، دموکراسی در خطر قرار می گیرد. ایجاد تعادل میان منافع مختلف عالی ترین نوع اجرای دموکراسی است.

خواهند آمد. مگر کل در واکنش به افزایش تنش ها در ائتلاف دولت آلمان و میان کشورهای عضو اتحادیه اروپا تصریح کرد: وقتی

وی افزود: اگر برخی از طرف ها راه حل نزاع های موجود را با رویکرد برد یک طرفه ببینند، نتایج برد - برد به سختی به دست

اتحادیه اروپا و چند جانبه گرایی در خطر هستند

میان مکاتب فکری متفاوت مواجهه شود. او افزود: چشم انداز سیاسی در حال تغییر و تغییرات نظام بین المللی بار دیگر تأکید بر مسائلی بدیهی نظیر صبر و تحمل و تلاش برای دستیابی به توافقات سیاسی را ضروری می کند. مگر کل ادامه داد: زمان تصمیم گیری است و این در حالی است که حتی در مسائل بدیهی هم تصمیم گیری می شود.

نوع افزود: اگر برخی از طرف ها راه حل نزاع های موجود را با رویکرد برد یک طرفه ببینند، نتایج برد - برد به سختی به دست

سازمان تجارت جهانی خارج می کند و این اقدام یکی از نهادهای اقتصاد جهانی مدرن را تضعیف می کند. رییس جمهور آمریکا همچنین ارزش اتحاد ناتو را نیز زیر سؤال برده است. مگر کل در سخنان خود گفت: شاید خطرناک ترین تحول اخیر از دید من این است که چند جانبه گرایی تحت فشار قرار گرفته است. اروپا از داخل و خارج با حملاتی روبه روست.

صدراعظم آلمان پایان جنگ سرد غیر واقعی در جهان را خواستار شد و گفت: هیچگاه انتظار نداشته جهان بار دیگر با درگیری ایدئولوژیک

پس از آنکه دونالد ترامپ در مجمع عمومی سازمان ملل علیه جهانی شدن و به نفع سیاست «اول آمریکا» صحبت کرد، صدراعظم آلمان ملی گرایی و رفتار بر مبنای برد یک طرفه را تضعیف کننده اتحاد اروپا دانست.

به گزارش خبرگزاری رویترز، آنگلا مِرکل، صدراعظم آلمان بدون نام بردن از دونالد ترامپ، رییس جمهور آمریکا یارویکرد ملی گراییانه او در بنیاد «کنراد آدنانر» برلین به مقامات محافظه کار گفت، اتحادیه اروپا و آلمان بالاحظه حساسی روبه رو هستند.

ترامپ تهدید کرده است که آمریکا را از

خبر

صدراعظم آلمان: